

STANDARDUL NAȚIONAL DE CONTABILITATE 23 "CHELTUIELI PRIVIND ÎMPRUMUTURILE"

Introducere

1. Prezentul standard este elaborat în baza standardului internațional de contabilitate 23 "Cheltuieli privind împrumuturile", adoptat de Comitetul S.I.C. în anul 1983 și revizuit în anul 1993.

Obiectiv

2. Obiectivul prezentului standard îl constituie determinarea componenței cheltuielilor de împrumut, stabilirea modului de contabilizare a acestora, trecere la cheltuieli, capitalizare și reflectare în rapoartele financiare.

Domeniul de aplicare

3. Prezentul standard se extinde asupra tuturor persoanelor juridice și fizice care desfășoară activitate de înreprinzător și sînt înregistrate în Republica Moldova, precum și asupra filialelor, reprezentanțelor și altor subdiviziuni structurale, situate atît pe teritoriul Moldovei, cît și peste hotarele ei.

4. Prezentul standard nu depinde de mărimea efectivă sau presupusă a capitalului propriu, inclusiv de acțiunile privilegiate care nu sînt clasificate ca datorie.

Definiții

5. În prezentul standard noțiunile utilizate semnifică:

Împrumuturi - credite bancare și împrumuturi primite de întreprindere de la alte persoane juridice și fizice pe o anumită perioadă și pentru o anumită plată;

Cheltuieli de împrumut - cheltuieli pentru plata dobînzilor și/sau alte cheltuieli suportate de întreprindere în legătură cu primirea mijloacelor împrumutate;

Activ calificat - activ care necesită în mod obligatoriu o lungă perioadă de creare și pregătire spre utilizare, conform destinației, sau spre vânzare;

Capitalizarea cheltuielilor de împrumut - procesul de includere a cheltuielilor de împrumut în valoarea de bilanț a activului calificat;

Overdraft bancar - tip de credit bancar primit de întreprindere prin emiterea cecului sau a dispoziției de plată în suma care depășește soldul de mijloace în contul ei de decontare; condițiile creditului privind overdraftul sînt stipulate la deschiderea contului și acesta nu poate să depășească suma fixată.

6. Cheltuielile de împrumut cuprind:

a) dobînzile privind împrumuturile pe termen scurt și pe termen lung, inclusiv overdraftul bancar;

b) amortizarea reducerilor (scontului) sau premiilor privind împrumuturile;

c) amortizarea altor cheltuieli ce țin de primirea împrumuturilor;

d) plățile financiare aferente chiriei finanțate în conformitate cu S.N.C. 17 "Contabilitatea chiriei";

e) diferențele de curs generate de împrumuturile în valută străină și considerate drept corecții ale cheltuielilor aferente plății dobînzilor.

7. Activele calificate cuprind:

a) stocurile de mărfuri și materiale care necesită o perioadă îndelungată de creare și pregătire spre utilizare, conform destinației, sau spre vânzare;

b) mijloacele fixe care necesită o lungă perioadă de producție sau construcție;

c) proprietatea investițională;

d) cheltuielile capitalizate privind contractele de construcție;

e) cheltuielile capitalizate privind lucrările de proiectare și experimentare;

f) activele nemateriale create de întreprindere.

8. În componența activelor calificate nu se includ:

a) stocurile de mărfuri și materiale produse în procesul activității ordinare a întreprinderii sau obținute în cantități mari în mod repetitiv în cursul unei perioade

scurte de timp;

b) activele care sînt gata spre a fi utilizate conform destinației sau vîndute în momentul achiziționării acestora;

c) investițiile, cu excepția proprietății investiționale.

Cheltuieli de împrumut-abordare recomandată
de prezentul standard

9. Cheltuielile de împrumut se consideră drept cheltuieli în acea perioadă de gestiune, în care au fost suportate de întreprindere, indiferent de destinația specială și de utilizarea efectivă a împrumuturilor primite. Contabilizarea acestor cheltuieli se efectuează în conformitate cu prevederile S.N.C. 3 "Componența consumurilor și cheltuielilor întreprinderii".

Cheltuieli de împrumut-abordare alternativă admisibilă
Constatare

10. Cheltuielile de împrumut se capitalizează, adică se includ în valoarea de bilanț a activelor calificate. Capitalizarea acestor cheltuieli se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

a) cheltuielile de împrumut sînt legate nemijlocit de achiziționarea, construcția sau producția activului calificat;

b) există o certitudine justificată că activul calificat creat sau achiziționat, în valoarea căruia se includ cheltuielile de împrumut, va aduce în viitor avantaje economice întreprinderii;

c) cheltuielile de împrumut suportate efectiv pot fi determinate cu exactitate.

Cheltuielile de împrumut care nu corespund condițiilor sus-numite se consideră drept cheltuieli în acea perioadă de gestiune, în care au fost suportate de întreprindere, în conformitate cu paragraful 9 al prezentului standard.

Cheltuieli de împrumut supuse capitalizării

11. Capitalizării sînt supuse numai acele cheltuieli de împrumut care puteau fi evitate, dacă nu ar fi fost realizate investiții capitale în activul calificat. Mărimea cheltuielilor de împrumut capitalizate se determină în funcție de destinația specială a împrumuturilor primite.

12. Dacă întreprinderea primește împrumuturi special pentru achiziționarea, construcția sau producția unui anumit activ, suma cheltuielilor de împrumut supusă capitalizării reprezintă cheltuielile de împrumut efective suportate de întreprindere în cursul perioadei de gestiune cu minusul oricărui venit obținut din utilizarea provizorie a acestor împrumuturi în alte scopuri pînă la investirea lor în activul calificat.

13. Cînd întreprinderea primește împrumuturi generale pentru desfășurarea activității sale, care ulterior se utilizează pentru achiziționarea, construcția sau producția activului calificat, suma cheltuielilor de împrumut capitalizate se determină prin înmulțirea ratei de capitalizare la mărimea investițiilor capitale realizate în activul respectiv. Rata de capitalizare se calculează ca mărimea medie ponderată a cheltuielilor privind împrumuturile nestinse în cursul perioadei de gestiune, cu excepția împrumuturilor primite nemijlocit în scopul achiziționării, construcției sau producției unui activ concret.

Rata de capitalizare poate fi determinată atît pentru o grupă integrală (compania principală și întreprinderile-fiice ale acesteia), cît și pentru fiecare întreprindere-fiică, dacă aceasta primește în mod independent împrumuturi și poartă răspundere pentru utilizarea și stingerea acestora.

14. Suma cheltuielilor de împrumut capitalizată în perioada de gestiune nu trebuie să depășească suma efectivă totală a cheltuielilor de împrumut suportate în această perioadă.

15. Dacă valoarea de bilanț sau valoarea definitivă presupusă a activului calificat depășește suma de recuperare a acestuia sau valoarea realizabilă netă, suma de depășire (diferența) se anulează parțial sau integral în funcție de tipurile activelor calificate în conformitate cu prevederile S.N.C. 2 "Stocurile de mărfuri și materiale", 9 "Contabilitatea cheltuielilor pentru cercetări științifice și lucrări de proiectare și experimentare", 13 "Contabilitatea activelor nemateriale", 16 "Contabilitatea activelor materiale pe termen lung".

16. Capitalizarea cheltuielilor de împrumut pentru activele calificate se efectuează de la începutul realizării:

- a) investițiilor capitale în activul respectiv;
- b) cheltuielilor de împrumut;
- c) activității necesare privind crearea activului și pregătirea acestuia spre utilizarea presupusă sau spre vânzare.

17. Investițiile capitale în activul calificat cuprind:

a) cheltuielile aferente plății mijloacelor bănești, utilizării altor active sau apariției datoriilor pentru care se calculează dobânzi;

b) cheltuielile de împrumut capitalizate în perioada precedentă.

Mărimea investițiilor capitale în baza cărora se determină cheltuielile de împrumut capitalizate se diminuează cu suma subvențiilor primite, aferente activelor respective și contabilizate în conformitate cu S.N.C. 20 "Contabilitatea subvențiilor de stat și publicitatea asistenței de stat".

18. Activitatea necesară pentru crearea activului și pregătirea acestuia spre utilizarea presupusă sau spre vânzare cuprinde:

a) procurarea, producția sau construcția activului calificat;

b) activitatea tehnică sau administrativă, inclusiv activitatea premergătoare începerii producției sau construcției, de exemplu, activitatea legată de primirea autorizației pentru construcție;

c) păstrarea stocurilor de mărfuri și materiale, considerată ca o parte necesară a procesului de creare și pregătire a acestuia, spre utilizare după destinație sau spre vânzare, de exemplu, păstrarea vinurilor brute în decursul unei perioade îndelungate de timp pentru producția vinurilor de calitate superioară, șampaniei etc.

19. Capitalizarea cheltuielilor de împrumut continuă în perioada suspendării producției sau construcției activului calificat din cauze naturale, caracteristice unei zone geografice concrete. De exemplu, capitalizarea cheltuielilor de împrumut continuă în cazul suspendării provizorii a construcției podului din cauza nivelului înalt al apei, cu condiția că un atare nivel al apei constituie un fenomen obișnuit într-o anumită perioadă a anului.

20. Capitalizarea cheltuielilor de împrumut trebuie să fie suspendată în cazul în care încetează pe o perioadă îndelungată de timp activitatea necesară pentru crearea activului și pregătirea acestuia spre utilizare după destinație sau spre vânzare. De exemplu, cheltuielile de împrumut nu se capitalizează, dacă nu este începută sau dacă este suspendată pe o perioadă îndelungată de timp producția/construcția activului calificat, cu excepția cazurilor prevăzute în paragraful 19 al prezentului standard.

21. Capitalizarea cheltuielilor de împrumut încetează în cazul în care activitatea de bază privind crearea activului calificat și pregătirea acestuia spre utilizare după destinație sau spre vânzare este încheiată. Activul se consideră terminat (gata spre a fi utilizat sau vândut) în cazul în care producția sau construcția fizică a acestuia este încheiată, deși activitatea administrativă curentă și lucrările legate de finisarea suplimentară nesemnificativă, la comanda cumpărătorului sau arendașului, pot încă să continue.

22. În cazul în care a luat sfârșit lucrul de pregătire a unor părți distincte ale activului calificat și fiecare parte poate să fie utilizată separat, iar lucrările privind alte părți ale activului continuă, capitalizarea cheltuielilor de împrumut pentru fiecare parte încheiată a activului încetează, iar pentru părțile neterminate continuă.

23. Dacă unele părți încheiate ale activului calificat nu pot fi utilizate până la încheierea tuturor celorlalte părți constitutive ale acestuia, capitalizarea cheltuielilor privind părțile încheiate ale activului va continua. În acest caz capitalizarea cheltuielilor de împrumut încetează în momentul când activul va fi gata integral spre utilizare după destinație sau spre vânzare.

24. Întreprinderea trebuie să elucideze în rapoartele financiare:

a) politica de contabilitate, acceptată referitor la cheltuielile de împrumut;

b) suma cheltuielilor de împrumut capitalizate în perioada de gestiune;

Ț) rata de capitalizare utilizată pentru determinarea sumei cheltuielilor de împrumut capitalizate.

Data intrării standardului în vigoare

25. Prezentul standard intră în vigoare la 1 ianuarie 1998.